17 Απριλίου 2014

Μ. Εβδομάδα: Η σημαντικότερη περίοδος της ορθόδοξης λατρείας

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη

Η συνταρακτικότερη εβδομάδα της ανθρώπινης ιστορίας είναι αναμφίβολα η **Μεγάλη Εβδομάδα**. Βαθύτατα θεολογική και ιδιαίτερα κατανυκτική αποτελεί πηγή ανανέωσης και ψυχικής καθάρσεως για όλους τους χριστιανούς, οι οποίοι μετέχοντες στις ιερές ακολουθίες των ημερών αυτών βιώνουν το μυστήριο της λυτρώσεως του ανθρώπινου γένους και του καθενός μας.
Λέγεται Μεγάλη Εβδομάδα όχι γιατί έχει περισσότερες μέρες, αλλά « **επειδή μεγάλα ημίν γέγονεν κατορθώματα, η χρονιά του διαβόλου τυραννίς κατελύθη, ο θάνατος εσβέσθη, η αμαρτία ανηρέθη, η κατάρα κατελύθη, ο παράδεισος ηνεώχθη**», όπως προσφυώς αναφέρει ο ιερός Χρυσόστομος.

Η Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα σε συνδυασμό πάντοτε με την πανευφρόσυνη γιορτή του Πάσχα αποτελεί τη σημαντικότερη περίοδο της ορθόδοξης λατρείας. Είναι μία εβδομαδιαία μυσταγωγική πορεία, που οδηγεί τον πιστό στη βίωση του σωτήριου Πάθους του Χριστού και την πλήρωση της θείας περί τον άνθρωπον οικονομίας για τη σωτηρία του. Είναι εντελώς αδύνατο να επιτύχουμε την πνευματική μέθεξη στο μυστήριο του Σταυρού και να απολαύσουμε

την εκ των ένδον θέα και μνήμη των γεγονότων των τελευταίων ημερών της επί γης παρουσίας του Θεανθρώπου Ιησού Χριστού, έξω από τον ιερό χώρο της Εκκλησίας και χωρίς τη μετοχή μας στις πνευματικότατες εκκλησιαστικές ακολουθίες των ημερών της Μεγάλης Εβδομάδας με τα επιλεγμένα ιερά αναγνώσματα, και της σπάνιας ποιητικής ομορφιάς και δογματικής πυκνότητας ύμνους, οι οποίοι μας ανεβάζουν σε ψιλές σφαίρες πνευματικής κατάνυξης και ψυχικής ανάβασης.

Έξω από τον ιερό χώρο του ναού η Αγία Εβδομάδα, το Θείο Πάθος, ο Σταυρός γίνονται απλά λογοτεχνία, θέατρο, στοχαστική διάλεξη ή ευκαιρία επανάληψης λαογραφικών εθίμων. Μέσα στον ιερό χώρο της Εκκλησίας η Αγία Εβδομάδα γίνεται για τον χριστιανό μία συνοδοιπορία με τον Χριστό. Αν δε «συμπορευθώμεν αυτώ και συσταυρωθώμεν» δε θα μπορέσουμε ούτε και στην Ανάσταση να φθάσουμε μαζί του, «να συναναστηθώμεν», που σηματοδοτεί και τη δική μας ανάσταση από τη νέκρωση της αμαρτίας.

Αυτή η πορεία από το Πάθος της Σταυρώσεως στο υπέρλαμπρο φως της Αναστάσεως εμποδίζει τον χριστιανό να δει τη Μεγάλη Εβδομάδα μέσα σ’ ένα ζοφερό και καταλυτικό σκοτάδι, γιατί είναι ντυμένος με το ζεστό ένδυμα της χαρμολύπης. Σ’ αυτή την πνευματική πορεία που βρίσκεται πάντα κάτω από τη σκιά του Σταυρού και αντικρύζει στο βάθος τον φωτεινό λόφο της Αναστάσεως, οι Άγιοι Πατέρες έβαλαν μερικά σημάδια σαν ορόσημα, σαν σκαλοπάτια, που μας βοηθούν μ’ έναν ειδικό το καθένα τρόπο, να βιώσουμε από το βράδυ της Κυριακής των Βαΐων μέχρι και το Μεγάλο Σάββατο το Θείο Πάθος, την πορεία του Κυρίου προς τη Σταύρωση, τη θεόσωμο ταφή και τη ζωηφόρο Ανάσταση.

Αυτά τα σημάδια είναι το τί έχει ορίσει η Εκκλησία να εορτάζεται, να θυμόμαστε κάθε μέρα αυτό που ακούμε στο συναξάρι, που διαβάζεται στον Όρθρο, ο οποίος τελείται το βράδυ της προηγούμενης μέρας (ο εσπερινός τελείται το πρωί της ημέρας). Έτσι τη **Μεγάλη Δευτέρα** η Εκκλησία μας προβάλλει την προσωπικότητα του πάγκαλου Ιωσήφ, ο οποίος με ο,τι υπέστη υπήρξε τύπος Χριστού και την ξερανθείσα άκαρπη συκή, για να μας θυμίζει ότι στη ζωή μας πρέπει να παράγουμε έργα και καρπούς πνευματικούς. Τη **Μεγάλη Τρίτη** «της των δέκα παρθένων παραβολής μνείαν ποιούμεθα», για να μας διδάξει η Εκκλησία την ανάγκη της πνευματικής προετοιμασίας και της εγρήγορσης αλλά και της ελεήμονος προσφοράς, που αρνήθηκαν οι πέντε φρόνιμες στις πέντε μωρές παρθένες. Παραινετικά η Εκκλησία μας μας προτρέπει να μιμηθούμε τις φρόνιμες παρθένες με τον υπέροχο ύμνο του Νυμφίου: «**βλέπε ουν, ψυχή μου, μη τω ύπνω κατενεχθής, ίνα μη τω θανάτω παραδοθής και της βασιλείας έξω κλειθείς**».

Την **Μεγάλη Τετάρτη** προβάλλεται η μετάνοια της αμαρτωλής γυναίκας, που

γνώρισε την αληθινή μετάνοια ως σύμβολο ελπίδας για κάθε αμαρτωλό και για να κεντρισθεί και η δική μας βούληση γι’ αυτή τη σωτήρια μεταστροφή. Ψάλλεται το επίκαιρο και τόσο δημοφιλές τροπάριο, που έγραψε η μοναχή Κασσιανή: « **Κύριε, η εν πολλαίς αμαρτίαις περιπεσούσα γυνή…**». Η **Αγία και Μεγάλη Πέμπτη** είναι αφιερωμένη στον Ιερό Νιπτήρα, που μας διδάσκει την ταπεινοφροσύνη. Στον Μυστικό Δείπνο στον οποίο ο Χριστός συνέστησε το μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας και εγκαινίασε την πραγματική κοινωνία με τον Σωτήρα μας, στην υπερφυά προσευχή του Χριστού στο όρος των ελαιών και την προδοσία του Ιούδα, που σηματοδοτεί την αρχή του Πάθους του Κυρίου μας. Τη **Μεγάλη Παρασκευή** (ημερολογιακά τη Μεγάλη Πέμπτη το βράδυ) έχουμε κορύφωση του Θείου δράματος. Τελείται η «ακολουθία των Παθών», η οποία περιλαμβάνει αραιότατους εκκλησιαστικούς ύμνους μεταξύ των οποίων και το « **Σήμερον κρεμμάται επί ξύλου**» και αναγινώσκονται 12 Ευαγγέλια μέσα από τα οποία βιώνουμε όλους τους εξευτελισμούς, τη σταύρωση και τον θάνατο που υπέστη ο Κύριος μας δίνοντας τον εαυτό του «λύτρον αντί πολλών».

Πηγή: xristianos.gr